

תת"ע 10185/03 - מדינת ישראל, המאשימה נגד שימן איל - בעצמו, הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10185-03-19 מדינת ישראל נ' שימן איל
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד דודו שנידר

נגד
שימן איל - בעצמו - הנאשם

הכרעת דין

הנואשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנואשם נרשמה ביום 18.10.2020 הودעת תשלום קנס בגין עבירה של עצירת רכב (אופנווע) בכניסה לשטח המיעוד לכלי רכב, שלא לצורך העלאת נסעים או הורדתם (להלן: הד"ח), עבירה לכארה בגיןו לתקנה 72(א)(4) לתקנות התעבורה.

הנואשם כפר באישום המיחוס לו והיום נשמעו בפני ראיות בתיק שבנדון.

מתעם המאשימה העיד עד התביעה رس"ר אסף פרץ, והוגשו דז"ח הזמנה לדין (ת/1), דז"ח פעולה (ת/2) ו-3 תצלומים (ת/3).

על פי גרסת המאשימה, במועד האמור בת/2, התקבלה במקד 100 של המשטרת תלונה טלפונית, בעקבותיה הגיע השוטר למקום והבחן באופנווע של הנואשם חונה בשביל הגישה בכניסה למתחם "מרכז פרס לשלים" בצד גדר, לשיטת המאשימה במקום אסור. בעקבות כך, נרשם הדז"ח והעתק ממנו "הודבק" על האופנווע.

הנואשם מאשר כי חנה במקום, לשיטתו במקום מותר. לחילופין, ולכל הפחות, טוען הנואשם כי הוטעה לחשב שהחניה מותרת במקום, זאת בהעדר כל שימוש מזהיר, האסור על חניה.

עמוד 1

עוד, טווען הנאשם כי חנה במקום ביום שבת בבוקר, כשחוף הים ומתחם בניין מרכז פרס לשלו - "שוממים", תנועת הרכבים במקום דיללה, וambilי שהפריע כלל לתנועה /או לכינסת רכבים למתחם.

לנאשם טענות לגבי עצם רישום הדו"ח כנגדו, וטענות אף לגבי התנהלות השוטר בנסיבות, בין היתר בכך שלא פעל לאתרו (עת הנאשם שהוא בסמוך).

במסגרת חקירה נגדית של השוטר הציג הנאשם סרטון שצילם לדבריו ביום העבירה, עם הגיעו למקום לאחר שהבחן בדו"ח, סרטון המתעד את מקום חניית האופנוו, ואת הסביבה.

הנאשם מצביע על 3 אופנאות נוספים המתוודים בסרטון, אשר חוננים בסמוך, במקום אסור לחניה ובניגוד לסימון שפט המדרכה בצבע אדום לבן, אשר לא הוכב להם דו"ח. טענת הנאשם לאכיפה ברנית.

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהニומיוקים הבאים:

א. עד התביעה לא רשם בנסיבות המקרא המתווארות בדו"ח, קיומם של סימנים מובהקים הקיימים במקום כגון הצבתם של תמרור או שלוט המגדר את המקום כ"**מקום כניסה לשטח המועד לכל רכב**" כפי הנדרש בתקנה 72(א)(4) לתקנת.

ב. עד התביעה לא פרט בדו"ח מה הייתה הפרעה לתנועה (אם בכלל הייתה צו) שנגרמה מעמידת האופנוו במקום. תקנה 72(א) לתקנות התעבורה, מפרטת רשיינה של מקומות בהם נאסרה חניה רכבים [צד שמאל של הדרך ; בניגוד לפיוון הנסיעה ; על שביל אופניים ; על המדרכה ; בתוך תחום צומת ; בסמוך לברך כבוי אש ; על מעבר ח齊יה, ועוד]. ניתן להבין כי מדובר במקומות בהם העמדת רכב חונה הפריע לתנועה ולציבור.

תקנה 72(א)(4) אוסרת חניה רכב : "**במקום כניסה לשטח המועד לכל רכב, פרט להעלאת נוסעים והורדתם**".

אמנם החלופה המנויות בתקנה בס"ק 4, אינה דורשת על פי לשון התקנה קיומה של הפרעה לתנועה וכן מדובר בעבירה מסווג "אחריות קפידה", המתגבשת לכואורה אך בקיומו של היסוד העובדתי של עמידת הרכב במקום, אולם יש לפרש את התקנה בהתאם לכוונות החוקק ולתכלית החוקקה. ביסודה של תקנה 72(א) רבתי, כפי שניתן ללמידה מיתר החלופות המנויות בה, התכלית של מניעת הפרעה לתנועה וסיכון למשתמשים בדרך.

מכוח הגיונו הפנימי של סעיף 72(א) הנ"ל, נראה כי גם במקרה זה, מדובר בעבירה המתגבשת כאשר עקב חניית רכב במקום, נגרמת הפרעה לתנועה/סיכון למשתמשי הדרך.

כך למשל, ניתן להזכיר מעניין דומה, אשרណון לא אחת בבתיהמ"ש, כאשר פסיקת בית המשפט מתיירה חנינה אף בנסיבות אדם /בן או בתוך מעתפת תחנת אוטובוס, ביום שבת ומועד, או בשעות הקטנות של הלילה כאשר אין תנועת אוטובוסים, והטעם לכך הוא שאין בחנינה שכזו כל הפרעה לתנועה יש להתיירה נוכחות מזקנות החנינה.

ג. עד התביעה רשם בנסיבות המקירה המפורטות ב/1 כי חנית האופנוו במקום "גרמה הפרעה לפתח או לסגור את השער". עיון בתמונות שצילם השוטר בעצמו המתעדות את העבירה (ת/3) מעלה כי האופנוו חנה במרחך ניכר מהשער, וכי מדובר במיחסום זרוע חשמלית שהיה פתוח (מורם) בעת הצילום. ניתן לקבוע בוודאות כי האופנוו במקומו אינו מפריע לפתחה או לסתירה של מחסום הזרוע החשמלית. לא זו אף זו, לא מותר לציין כי האופנוו לא מפריע גם למעבר רכבים במקום.

ד. לאחר שהאזנתי לגרסת הנאשם, אני מוצא לקבל את גרסתו כי הגיע למקום, לא הבחן בכל שילוט האסור חנינה (מכיוון שאין שלוט כזה), חנה את האופנוו בצד ימין לגדר במקום שנראה באופן סביר כמקום שאינו מפריע לתנועה.

בسرטן שהציג הנאשם בחקירה נגדית לשוטר, נראים 3 אופנווים אחרים החונים במקומות בינם לביןם בסירם אדם לבן, להם לא הוכיח דו"ח. בכךודה זו לאחר שהוביל באופן מפורט סדר הזמנים בין ההודעה למועד, הגעת השוטר, פעולתו במקום, עזיבתו והגעת הנאשם למקום, אני מוצא כי בין עזיבתו של השוטר (10:20) ועד הגעת הנאשם (11:11) יתקן כי הגיעו למקום אותם אופנווים נוספים, המתואדים בסרטן, שנגדם לא נרשמו דוחות.

נוכח כל האמור, מכאן כי החשש שמא יתכן ושהגעה עד התביעה בהתרשםותו מנסיבות המקירה.

sicomo של עניין בבואי לשקל את עמדת המשימה אל מול גרסת הנאשם, מצאתי כי יש מקום להעדיף את גרסת הנאשם בקבלי את הטענה כי למחרת שהאופנוו עמד בכניסה לכਬיש הגישה למתחם מרכז פרס לשולם, לכארה "במקום כניסה לשטח המועד לכלי רכב", לא היווה באופן בו עמד כל הפרעה לתנועה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחייבת הספק.

המצוירות תודיעו לנאים טלפונית (במספר הטלפון הניד המופיע בעמ' 10 בפרוטוקול) - כי אינו צריך להתייצב בביהם"ש לדיוון שנקבע למתן הכ"ד ביום 24.12.19.

ניתנה היום, י"ג כסלו תש"פ, 11 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.